

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 49.

Vydána dne 28. července 1927.

Obsah: (107.—110.) 107. Zákon, jímž se mění některá ustanovení trestních řádů a zřizují soudní lékařské rady. — 108. Zákon o provedení úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925, a úmluvy mezi Československou republikou a královstvím Italským ze dne 4. května 1926, o plnění smluv o pojištění na život a důchody. — 109. Zákon, kterým se vláda zmocňuje, aby převzala státní záruku za úvěr určený k výstavbě veletržních paláců v Praze. — 110. Zákon o železniční přepravě.

107.

**Zákon ze dne 1. července 1927,
jímž se mění některá ustanovení trestních
řádů a zřizují soudní lékařské rady.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Trestní řády ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1896 mění a doplňují se takto:

1.

§ 118 býv. rak. tr. ř. a § 227 odst. 3 až 5 býv. uh. tr. ř. budou zníti:

Je-li při ohledání potřebí odborné znalosti, buďtež přibráni znalci, a to zpravidla dva. Jednoho znalce stačí přibrati, dá-li se druhý stěží zjednati, nebo je-li nebezpečí v prodlení či jde-li o zjištění skutečnosti méně důležité.

Volba znalců přísluší soudu. Zpravidla buďtež přibráni znalci trvale ustanovení u soudu pro obor, o který jde (stálí znalci). Bydlí-li v místě soudu nebo aspoň v obvodu téhož sborového soudu první stolice, mohou býti pomínuti jen, je-li nebezpečí v prodlení, vznikly-li proti nim v případě, o který jde, závažné pochybnosti, zašlo-li je něco nebo vyžaduje-li případ zvláštních odborných znalostí.

Za znalecký nález a posudek může býti též požádán veřejný úřad neb veřejný ústav, který je povolán podávati takové nálezy a posudky. V takovém případě má úřad neb ústav, zasílaje soudu nález a posudek, pojmenovati osoby, které je podaly a jež by podle potřeby bylo možno vyslechnouti jako znalce.

2.

§ 121 odst. 1 býv. rak. tr. ř. a § 233 odst. 2 býv. uh. tr. ř. budou zníti:

Tomu, kdo vykonal přísahu (slib) jako stálý znalec, budiž tato přísaha (slib) toliko připomenuta.

3.

§ 126 býv. rak. tr. ř. a § 238 býv. uh. tr. ř. budou zníti:

Je-li posudek znalců nejasný, neúplný nebo v odporu sám s sebou nebo rozcházejí-li se znalci ve svém posudku o závažných skutečnostech, nebo je-li jinak důvodná pochybnost o správnosti posudku, uloží soud znalcům, aby podali vysvětlení a kdyby to nevedlo k výsledku, opatří posudek jiných znalců.

Jde-li o posudek znalců lékařů, bude vyžádán posudek jiných stálých znalců lékařů sborového soudu první stolice v sídle sborového soudu druhé stolice. Kdyby ani posudek těchto znalců nevyhověl, požádá soud za posudek příslušnou soudní lékařskou radu.

Neposkytne-li posudek podaný soudní lékařskou radou úplného vysvětlení, je rada povinna na požádání soudu dáti žádané objasnění nebo dodatečný posudek. V takovém případě může býti vyžádán posudek jiné soudní lékařské rady.

Vyšetřující soudce smí v případech uvedených v odstavci druhém a třetím se obrátiti na lékařskou radu jen, svolí-li radní komora (žalobní senát). Posudek kterékoliv soudní lékařské rady se též vyžádá, pokládá-li to radní komora (žalobní senát) za nutné pro důležitost nebo pro obtížnost případu.

Je-li obviněn lékař z trestného činu spáchaného u výkonu lékařského povolání, budiž soudní lékařská rada v každém případě požádána za přezkoumání posudku znaleců lékařů.

4.

§ 131 býv. rak. tr. ř. a § 244 býv. uh. tr. ř. budou zníti:

Vznikne-li podezření otravy, buďtež předměty, které mají býti zkoumány, zaslány zpravidla universitnímu ústavu pro soudní lékařství, který přibere k otevření zásilky dva znalce chemiky a nemůže-li sám podati posudek bez chemického vyšetření, odevzdá jim předměty, o které jde, k podání nálezu a posudku. I v takovém případě podá však posudek o otravě universitní ústav pro soudní lékařství.

5.

§ 245 odst. 2 býv. uh. tr. ř. bude zníti a k § 132 býv. rak. tr. ř. připojuje se další odstavec tohoto znění:

Jde-li o poškození těla, lze se spokojiti písemným nálezem a posudkem lékaře, pokud se srovnávají s okolnostmi v trestním řízení zjištěnými, ač-li není jinak pochybnosti o jich správnosti a žádá ze stran nežádá za soudní ohledání.

6.

§ 246 odst. 3 až 6 býv. uh. tr. ř. bude zníti a k § 134 odst. 2 býv. rak. tr. ř. připojují se tato ustanovení:

Nelze-li pozorování duševního stavu obviněného provésti jinak, může radní komora (žalobní senát, nalézací soud) naříditi, aby byl pozorován ve veřejném ústavě nebo ve zvláštním pozorovacím oddělení u soudu. Před rozhodnutím buďtež vyslechnuti žalobce i obhájce obviněného; nemá-li obviněný obhájce, bude mu k tomu konci zřízen.

Takové pozorování nesmí trvati déle než dva měsíce. Do té doby budiž podán nález i posudek. Je-li třeba delšího pozorování, může radní komora (žalobní senát, nalézací soud) na odůvodněný návrh znaleců prodloužiti tuto lhůtu o určitou dobu, přiměřenou okolnostem případu.

Na usnesení, kterým bylo nařízeno nebo prodlouženo takové pozorování duševního stavu, nebo kterým byl zamítnut návrh, aby bylo nařízeno nebo prodlouženo, může si obviněný i žalobce stěžovati stejným způsobem a v týchž případech, v nichž je přípustná stížnost na uvalení nebo zrušení vyšetřovací

vazby. Stížnost na usnesení, jímž bylo nařízeno takové pozorování, má odkladný účinek.

Čl. II.

§ 1.

(1) Pro obvod každého sborového soudu druhé stolice zřídí se v jeho sídle soudní lékařská rada.

(2) Předsedu, jeho náměstka a členy soudní lékařské rady, počtem nejméně osm, nejvýše dvanáct, jmenuje na dobu tří let ministr spravedlnosti jednak z osob zapsaných do seznamu stálých znaleců lékařů a chemiků (§ 3), jednak z vysokoškolských učitelů soudního lékařství, psychiatrie, chirurgie, gynaekologie a chemie a jiných vynikajících odborníků. Týmž způsobem jmenují se na zbytek funkčního období za vystoupivší členy noví členové. Bývalí členové mohou býti znovu jmenováni.

(3) Vyžaduje-li posouzení určité věci zvláštních odborných znalostí, kterých členové rady nemají, může předseda rady přibrati k posouzení této věci zvláštní odborníky. Takoví odborníci budou míti, pokud jde o tuto věc, práva i postavení člena soudní lékařské rady.

(4) Poruší-li člen soudní lékařské rady svoje povinnosti nebo vykonává-li je nedbale, může ho nehlédě na jiné následky ministr spravedlnosti zbaviti členství.

(5) Podrobnou organizaci, jednací řád a poplatky soudní lékařské rady stanoví vládní nařízení.

§ 2.

(1) Soudní lékařské radě přísluší:

1. podávati ministerstvu spravedlnosti posudky o obecných otázkách soudního lékařství, soudní chemie a psychiatrie, jež se vyskytnou v oboru jeho působnosti;

2. podávati a přezkoumávati znalecké posudky v případech zákonem stanovených.

(2) Soudní lékařské radě nepřísluší podati nebo přezkoumávati znalecký lékařský posudek v trestní věci proti některému jejímu členu nebo ve věci, ve které již podal některý její člen nález nebo posudek. V takových případech budiž za podání nebo přezkoumání posudku požádána jiná soudní lékařská rada.

§ 3.

(1) U každého sborového soudu první stolice s trestní pravomocí se povede seznam stálých znaleců lékařů. Do něho budou zapsáni všichni vysokoškolské učitelé soudního lékařství na universitě v obvodě soudu se naléza-

jící, dále pak na vlastní žádost českoslovenští příslušníci, kteří dosáhli hodnosti doktora veškerého lékařství, vykonali fysikátní zkoušku a bydlí v místě neb obvodu sborového soudu. Do seznamu stálých znaleců lékařů u sborových soudů první stolice s trestní pravomocí v sídlech sborových soudů druhé stolice mohou však býti zapsáni toliko lékaři, kteří nad to vykonali aspoň jednoletou praxi v universitním ústavě pro soudní lékařství.

(2) U každého sborového soudu druhé stolice povede se seznam stálých znaleců chemiků. Do něho budou zapsáni na vlastní žádost českoslovenští příslušníci, kteří vykáží náležité vzdělání odborné; o způsobilosti žadatele buď vyžádán posudek vysoké školy.

(3) Ministr spravedlnosti určí dobu, po kterou mohou býti do seznamu stálých znaleců lékařů (chemiků) na vlastní žádost zapsáni též jiní lékaři (chemikové), kteří vykonávali již aspoň pět let praxi lékařskou (chemickou).

(4) Odepře-li stálý znalec lékař (chemik) bez zákonného důvodu podati nález nebo posudek, bude ze seznamu škrtnut. Stejně budiž škrtnut ten lékař (chemik), o němž se prokáže, že nemá dostatek odborných vědomostí.

(5) Rozhodnutí o zápisu do seznamu a o škrtnutí ze seznamu přísluší předsedovi sborového soudu, u kterého se seznam vede.

§ 4.

Poplatky znaleců lékařů a chemiků v trestním řízení stanoví vládní nařízení.

Čl. III.

Zrušují se § 119 odst. 1. býv. rak. tr. ř., §§ 228 a 239 býv. uh. tr. ř., zák. čl. XI/1890 a ony předpisy zák. čl. I/1883, jež se týkají zkoušky soudně lékařské.

Čl. IV.

(1) Tento zákon nabude účinnosti tři měsíce po vyhlášení.

(2) Provéstí jej ukládá ministrům spravedlnosti, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r. Dr. Tiso v. r.

Dr. Hodža v. r.

108.

Zákon ze dne 13. července 1927

o provedení úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925, a úmluvy mezi Československou republikou a královstvím Italským ze dne 4. května 1926, o plnění smluv o pojištění na život a důchody.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení obsažená v úmluvě mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925 o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly rakouské životní pojišťovny s pojišťovny československými a československé pojišťovny životní s pojišťovny rakouskými, a v úmluvě mezi republikou Československou a královstvím Italským ze dne 4. května 1926 o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly italské pojišťovny s pojišťovny československými a československé pojišťovny s pojišťovny italskými, mají, pokud upravují otázky vyhrazené zákonodárství Československé republiky, moc zákona.

§ 2.

Vláda může vydati nařízením podrobnější předpisy k provedení obou úmluv uvedených v §u 1 tohoto zákona.

§ 3.

Zákon tento nabývá působnosti pro obor každé z úmluv v § 1 zmíněných dnem, kdy dotyčná úmluva stane se účinnou; provede jej ministr vnitra v dohodě s ministry financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Černý v. r.

109.

Zákon ze dne 12. července 1927,

kterým se vláda zmocňuje, aby převzala státní záruku za úvěr určený k výstavbě veletržních paláců v Praze.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: